

בעוהש"ת

קונטרס

א אידישע שמוץ

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געואנט געווארן דורך
פּבוֹד קדוּשַׁת הַרֵב הַצַּדִּיק מוֹהְרָא שׁ שְׁלִימ״א
ווי עס ווערט ערקלערט אז פאר אן אמת'ער מנהיג ישראל
גייט אין לעבן עס זאל זיין שידוכים ביי אידן: לערנט פאר א
יונגערמאן ווי אזוי צו בויען זיין "אידישע שטוב", עס זאל זיין
א וואוינזינג פארן באשעפער.

פּרֶשֶׁת תְּרוּמָה, מוֹצָאי שַׁבָּת, מִלֶּחֶה מִלֶּכֶה

עם סעודת שבע פרכות תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורנו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהילן פון איהם,
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
און עס איז צוזאמגעשלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסידי ברסלב - נח אריק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידי הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

מרכז היכל הקודש דחסידי ברסלב

ווייאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg

287 Hewyard Street

347-563-4044

היכל הקודש ווייאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 121-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

א אידישע שטוב

א.

מיר שטייען יעצט ז' אדר, די הילולא פון משה רבינו - רעיא מהימנא. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ז): ווער עס איז א 'רחמן' - ער האט רחמנות אויף אידישע קינדער, דער קען זיין א מנהיג, אזוי ווי דער פסוק זאגט (ישעיה מט, י): פי מרחמם ינהגם. און אזא רחמן איז נאר געווען משה רבינו, וואס ער איז געווען דער מנהיג ישׂראל, און ער איז געווען דער ערשטער אויסלייזער און ער וועט אונז אויף אויסלייזן פון דעם לעצטן גלות, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (תיקוני זוהר, קיא ע"ב): 'משה' איז ראשי תיבות: מ'ה

א אידישע שטוב

ש'היה ה'וא ש'היה (קהלת א, ט), וואס איז געווען דאס וועט זיין.

וואס איז געווען די גרויסקייט פון משה רבנו? זאגט די גמרא (מנחות סה ע"א): משה רבינו אוהב ישראל היה, משה רבינו האט זייער ליב געהאט יעדן איד; און ער איז געווען גרייט זיך מוסר נפש צו זיין פאר גאנץ כלל ישראל, אזוי ווי מען זעהט ווען דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה (שמות לב, י): איך גיי פארלענדן כלל ישראל, און איך וועל דיר גרויס מאכן. האט משה רבינו זיך גענומען טענה'ן מיטן אייבערשטן ער זאל מוחל זיין פאר די אידן, און זיי חס ושלום נישט אפמעקן, און ער האט זיך געבעטן (שם, לב): מחני נא מספרך, ענדערש מעק מיר אויס, אבער נישט די אידישע קינדער! ווייל משה רבינו איז געווען א מורא'דיגער רחמן, און אן אמת'ער מנהיג.

דער מדרש ברענגט (שמות רבה ב, ב): פארוואס האט דער אייבערשטער אויסגעקליבן משה רבנו צו זיין מנהיג ישראל? ווייל ווען ער איז געווען א פאסטוף איז אמאל א ציגעלע אנטלאפן פון די סטאדע, איז עס משה רבנו נאכגעלאפן, און עס איז אלץ געלאפן ווייטער און ווייטער ביז עס איז געלאפן

א אידישע שטוב

ה

אפאר מייל און עס איז אנגעקומען צו א טייכל וואסער, האט ער זיך אפגעשטעלט טרונקען, און ווען משה רבנו האט אים דערגרייכט, האט ער געזעהן אז ער איז שוין נעבעך זייער אויסגעמוטשעט, האט אים משה רבנו ארויף געלייגט אויף זיין פלייצע, און געזאגט: ביסט דאך נעבעך אזוי מיד און אויסגעמוטשעט, קום וועל איך דיר טראגן אויף מיין אקסל. האט דער אייבערשטער געזאגט: משה משה! אז דו האסט אזוי רחמנות אויף די שעפעלעך, געב איך דיר איבער מיינע טייערע שאף, מיינע קינדער, דו זאלסט זיין זייער פאסטוף.

זאגט דער הייליגער רבי (שם): דער עיקר רחמנות איז ארויסצונעמען אידישע קינדער פון עוונות; דער זוהר הקדוש זאגט (ויקרא ז ע"ב): א בחור איז א פלג גוף - א האלבער גוף, און ווען ער האט חתונה ווערט ער א אדם השלם - א גאנצער מענטש. קומט אויס אז דער עיקר רחמנות איז ארויס צו נעמען א בחור פון זיין געפענגעניש (עין בראשית רבה סח, ד) ער זאל נישט חס ושלום דארפן קומען צו עבירות. דערפאר זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פט): דער צדיק וואס ער האט דעם אמת'ן דעת, איז דער שדכן וואס איז משדך אלע שידוכים; ווייל עס גייט אים אין לעבן צו ראטעווען אידישע

א אידישע שטוב

קינדער אז זיי זאלן נישט זינדיגן, וואס דאס איז די העכסטע זאך וואס קען נאר זיין, און דאס איז דער עיקר ארבעט פון אן אמת'ער מנהיג ישראל, מאכן שדוכים פאר בחורים און מיידלעך, און זיי חתונה מאכן וואס שנעלער, וואס אזוי ארום פארשפארט מען זיך די אלע צרות פון די היינטיגע דור. חז"ל זאגן (קדושין כט ע"ב): רב חסדא האט געזאגט: דאס וואס איך בין מער פון מיינע חברים, ווייל איך האב חתונה געהאט ביי די זעכצן יאר, און אויב וואלט איך חתונה געהאט ביי די פערצן יאר וואלט איך מיר געקענט רייצן אפען מיטן שטן.

די משנה זאגט (אבות ה, כא): בן שמונה עשרה לחופה, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אבן העזר סימן א, סעיף ג). זאגט דער בית שמואל אויפן פלאץ (סעיף קטז ג): דאס מיינט צו זאגן ווען מען ווערט זיבעצן יאר מיט א טאג, וואס דעמאלטס איז מען שוין אריין אין די אכצענטע יאר; וואס דעמאלטס דארף מען שוין לויט אלע שיטות חתונה האבן און נישט ווארטן מער, בפרט אין דעם היינטיגן נידעריגן דור איז די איינציגסטער תיקון חתונה צו מאכן די בני הנעורים וואס פריער.

א אידישע שטוב

ז

דאס הייסט אן אמת'ער צדיק אז ער ברענגט אריין דעם אמת'ן דעת אינעם מענטש. וואס איז דער דעת? אפה ה'ראת' לדעת פי ה'ויה הוא אלקים אין עוד מלבדו (דברים ד, לה), אז א מענטש זאל וויסן אז אלעס איז דער באשעפער, און אויסער דעם באשעפער איז גארנישט דא. חז"ל זאגן (שבת נה ע"ב): אין יסורים בלא עון, אויב עס איז נישט דא קיין עוונות, איז נישט דא קיין יסורים. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן רנ): ווען א מענטש ווייסט אז אלעס פירט זיך מיט 'השגחה פרטיות', דעמאלטס אפילו חלילה מען שפירט א ווייטאג, אדער מען האט רחמנא לצלן א מחלה, קען מען זיך בעסער דערהאלטן, ווייל מען ווייסט אז אלעס איז מיט א השגחה פונעם אייבערשטן, אבער אז מען האט נישט דעם שכל און דעת איז זייער ביטער, ווייל דעמאלטס שפירט מען אלע מיני צער און יסורים רחמנא לצלן.

קומט אויס אז די גרעסטע רחמנות איז ווען אידישע קינדער פאלן נעבעך אריין אין עבירות, ווייל די נשמה פון א איד קומט פון אזא הויכע פלאץ אז עס איז גארנישט שייך אז עס זאל זינדיגן, און אויב ער זינדיגט יא חס ושלום קען ער דאס נישט פארנעמען און ער האט מורא דיגע יסורים (לקוטי

א אידישע שטוב

מוהר"ן חלק ב, סימן ז). דערפאר דארף מען דן זיין ל'פ' זכות אלע בחורים און אלע מיידלעך, ווייל אז מען איז א פלג גוף און עס איז דא עוונות איז דאס די גרעסטע צער און יסורים. וועגן דעם איז דער עיקר שלימות הדעת צו טוען שידוכים און חתונה מאכן די קינדער וואס יונגער, און נישט קוקן אויף זייטיגע חשבונות און פאליטיק.

ב.

און אז דער אייבערשטער העלפט אז מען האט געטראפן דעם זיווג און מען האט חתונה געהאט ברוך השם, דארף מען וויסן ווי אזוי צו פירן א אידישער שטוב, וואס דאס לערנען מיר אין די וואכעדיגע סדרה. אזוי ווי דער פסוק זאגט (שמות כה, ח): וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם. זאגט רש"י: וַעֲשׂוּ לְשֵׁמִי בֵּית קְדוֹשָׁה, איר זאלט מאכן פאר מיר א הייליגע הויז; דאס הייסט, דער בורא פל עולמים האט געבעטן אז מען זאל מאכן פאר אים א משכן, נאכדעם דעם בית המקדש (מלכים-א, קאפיטל ו), אבער דאס גייט אויף ארויף אויף יעדן מענטש, אז מען זאל זעהן אויפצושטעלן ביי זיך אין שטוב א בית המקדש; ווייל די אלע זאכן וואס זענען געווען אין בית המקדש דארף אויף יעדע איד האבן.

א אידישע שטוב

ט

קודם איז געווען אין בית המקדש די 'ארון'; אזוי אויף דארף יעדער יונגערמאן האבן א 'ארון', ער זאל האבן די גאנצע תורה: חמשה חומשי תורה, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור, שולחן ערוך וכו'. אויף דרום זייט פונעם 'ארון' איז געווען די 'שולחן', דאס גייט ארויף אויף 'פרנסה'. און אויפן 'שולחן' איז געווען די 'לחם הפנים', וואס דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לא): א מענטש דארף זעהן אז דער ברויט וואס ער עסט זאל זיין אזוי ווי דער 'לחם הפנים'; דאס הייסט, מען דארף וויסן אז אין יעדע גשמיות דיגע זאך איז אויף דא רוחניות, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים ת, ג): **פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, פי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם**, דערפאר ווען א מענטש זעצט זיך צום טיש עסן, דארף ער זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין, און אכטונג געבן וואס ער עסט, אז אלעס זאל זיין אינגאנצן אויסגעהאלטן און האבן גאר א היימישן הַכָּשֶׁר. דער הייליגער רמב"ם זאגט (עיני צפנת פענח פרשת יתרו דברי המשפיל ונראה דשמעתי ממורי; דגל מחנה אפרים פרשת עקב דברי המשפיל ומלתם את ערלת לבבכם, בשם הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו): **ווען א מענטש ווערט חלילה נכשל מיט מאכלות אסורות, ווערט זיין**

א אידישע שטוב

בלוט פארגרעכט און פארשמוצט רחמנא לצלן, אז עס איז אים שוין זייער שווער אריין צו נעמען אין זיך די אמונה.

אויף צפון זייט איז געווען די 'מנורה', אזוי אויף דארף זיין ליכטיג אין יעדן שטוב; דאס הייסט, אז א מענטש זאל זיך הייליגן די צוויי אויגן, צוויי אויערן, צוויי נאז לעכער, מויל, וואס דאס זענען די זיבן לעכט וואס יעדע מענטש טראגט אויף זיך, און מען דארף דאס הייליגן און רייניגן עס זאל שיינען און לייכטן (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כא), אזוי וועט זיין ליכטיג אין שטוב.

נאכדעם איז געווען די 'פיור', וואס דאס איז געווען די ערשטע עבודה וואס דער פהן האט געדארפט טוהן ווען ער איז אריינגעקומען אין משכן און אין בית המקדש, ער האט זיך געמוזט אפּוואשן די הענט מיט די פוס בייים 'פיור', וואס דער פיור איז געמאכט געווארן פון די שפיגלעך וואס די פרויען האבן געברענגט פארן משכן (שמות לח, ט), און משה רבינו האט דאס קודם נישט געוואלט נעמען פון זיי, ביז דער אייבערשטער האט אים געזאגט: אין די זכות פון די שפיגלעך האבן זיך די אידישע טעכטער שוין געמאכט, וואס דורךדעם האבן זיך אידישע קינדער געמערט אין מצרים, וואס אין דעם

זכות זענען זיי ארויס פון מצרים, דערפאר איז דאס באליקט ביי מיר מער פון אלעם (רש"י שם, בשם פנחומא, סימן ט). דאס דארף אויף זיין ביי יעדע אידישע שטוב, וויבאלד יעדע אידישע שטוב איז א משכן, און דער מאן איז דער כהן, וועגן דעם ווען דער מאן קומט אריין אין שטוב, דארף ער זיך די ערשטע זאך אפנוואשן די הענט און די פוס, וואס דאס ווייזט אז די 'הענט' זאלן נישט זיין קארג, און מען זאל נוצן די הענט צו העלפן די ווייב, און איר געבן וואס זי דארף. דאס ווארט 'ונתנו' [זיי זאלן געבן], קען מען ליינען פון ביידע זייטן, דאס ווייזט אז ווען מען געט באקומט מען צוריק, אבער אז מען געט נישט איז נישט דא וואס צוריק צו באקומען.

דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (נועם אלימלך פרשת מקץ): מען זאל זייער אכטונג געבן נישט צו זיין א 'קמצן' - קארגער, וואס דאס איז זייער א שלעכטע מדה. ווייל אין שטוב דארף א מענטש זיין א 'פזרן', אזוי ווי חז"ל זאגן (חולין פד ע"ב): א מענטש זאל אייביג עסן ווייניגער וויפיל ער האט, און אנטוהן וויפיל ער האט, אבער פאר זיין ווייב און קינדער זאל ער געבן מער וויפיל ער האט.

א אידישע שטוב

אזוי אויף דארף מען אפּוואשן די 'פּוס', נישט צו זיין פּויל צו גיין ברענגען און קויפּן וואס עס פּעלט איר אויס, אזוי אויף דארף מען וויסן אז מען דארף מיט די 'פּוס' גיין דאווענען דריי מאל א טאג: שחרית, מנחה, מעריב אין בית המדרש, און אז מען גייט ארבעטן, אדער מען איז אין כולל, דארף מען מיט די 'פּוס' נאכדעם צוריק אהיימקומען אין שטוב, און נישט פלייבן רעדן מיט א חבר, ווייל עס איז נישט דא אזא זאך ווי א חבר, נאר די ווייב איז די חבר.

אזוי איז דאס אויף א לימוד בכלליות, פאר איינעם וואס איז עוסק אין די עבודה פון א כהן צו מאכן שלום בית, צו האבן די צוויי זאכן, וואס אויב נישט איז די גאנצע זאך א שקר, די ערשטע זאך: ער זאל זיך אפּוואשן די 'הענט'; דאס הייסט, מען זאל נישט אינזינען האבן קיין געלט, ווייל די מינוט מען מיינט געלט איז א שאד דארטן צו גיין, ווייל יענער וועט קיינמאל נישט מאכן קיין שלום בית, ער טוט דאך דאס פאר זיין פּרנסה, פארשטייט זיך אז ער וועט דאס אויסציען עס זאל נעמען כאטשיג א יאר צוויי, ווייל יעדעס מאל ווען מען קומט צו אים מאכט ער געלט. די צווייטע זאך: ער זאל זיך אפּוואשן די 'פּוס'; דאס הייסט, מען זאל נישט

מיד ווערן, מען זאל נאכאמאל גיין און נאכאמאל גיין און טוהן וואס מען קען ווען עס האנדלט זיך צו מאכן שלום אין א אידישע שטוב.

נאכדעם דער 'מזבח', וואס אויף דעם האט מען מקריב געווען קרבנות, דאס לערנט אונז וואס חז"ל זאגן (גיטין צ ע"ב): פל המגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות, ווער עס 'גט' זיין ערשטע ווייב, לאזט אויף אים אפילו די מזבח טרערן; שטעלט זיך אוועק א שאלה, פארנוואס וויינט פונקט דער מזבח און נישט די אנדערע פלים וואס זענען געווען אין בית המקדש?! נאר די מזבח וויינט: מען האט שוין גענוג קרבנות מקריב געווען אויף מיר, איך דארף נישט נאך קרבנות! ווער זענען די קרבנות? די קינדער, ווייל אפילו לאמיר זאגן אז די מאן און ווייב האבן זיך טאקע אן עצה געגעבן און זיך גע'גט, אבער די קינדער פלייבן רחמנא לצלן לעבעדיגע יתומים, און זיי זענען נעבעך די קרבנות.

נאכדעם איז געווען די 'מזבח הזהב', וואס אויף דעם האט מען מקטיר געווען די 'קטורת', וואס דאס איז מען מקיים אז דער אייבערשטער העלפט און עס ווערט געבוירן א אינגעלע, מאכט מען א ברית, און עס שטייט (רמ"א, יורה דעה סימן רסה,

א אידישע שטוב

סעיף יא): אז דער 'סנדק' איז אזוי ווי ער איז מקריב 'קטורת'. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כד): דורך 'שמחה' איז אזוי ווי ער איז מקטיר 'קטרת', און ער פארברענט אלע קליפות, און ער גייט ארויס פון גלות; דאס הייסט, אפילו א מענטש איז זייער זייער נידעריג, קען ער דורך שמחה זיך אויפהייבן ביז צו די העכסטע מדרגה.

ג.

אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהאלפן אז מיר זענען זיך דא צוזאמגעקומען ביי א שבע ברכות, וואס א חתן האט ברוך השם חתונה געהאט און וועט אים-ירצה-השם אויפשטעלן א שיינע שטוב, אזוי וועט דער אייבערשטער העלפן אז איר וועט אלע אים-ירצה-השם חתונה האבן, נאר איך בעט אייך איר זאלט ענדיגן 'מסכת תענית' הונדערט און איין מאל, וועט דער אייבערשטער אונדאי רחמנות האבן אויף אייך. פארוואס עפעס דווקא מסכת תענית? נאר אין אמת'ן אריין אז א מענטש איז נכשל געווארן מיט חטאות נעורים וואלט ער ווען געדארפט פאסטן אן א שיעור תעניתים (עיינן שער רוח הקודש, תקון כז), אבער ווער האט דען כח צו פאסטן?! וועגן דעם איז די בעסטע זאך צו לערנען מסכת

תענית, וואס יעדע 'סיום מסכת' איז חשוב'ער ווי טויזענטער תעניתים, כל שפן אז מען איז זוכה צו ענדיגן הונדערט און איין מאל מסכת תענית איז דאס א מורא'דיגער זכות.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן יט): אפילו די מענטשן וואס זענען דורך געפאלן מיט וואס זיי זענען דורכגעפאלן, און נאך יעצט זענען זיי פארזינקען און פארגרעבט אין זייערע שמוץ, און קענען נישט ארויס קריכן דערפון, אבער אויב וועלן זיי זיך פארנעמען צו לערנען יעדן טאג 'כף ופך' - אזויפיל און אזויפיל, וועט דאס זיי ארויס נעמען פון 'שאול תחתית'. און עס איז מקובל ביי אונזערע לייט אז 'כף ופך' גייט ארויף אויף ח"י [אכטצן] פרקים משניות. דער אר"י הקדוש זאגט (עין בספר אור ה'ישר למחר"ם פאפאריש, עמוד התורה פרק טו): אכצן פרקים משניות א טאג איז א סגולה צו הרגענען דעם יצר הרע. חז"ל זאגן (ויקרא רבה ז, ג): אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות, אין די זכות פון משניות וועט מען זוכה זיין צו די גאולה. אזוי אויך באטרעפט 'משנה' פונקט וויפיל 'פרנסה', און אז מען לערנט אסאך משניות האט מען פרנסה בשפע.

א אידישע שטוב

אזוי אויף אז א מענטש האט שכל און ער לערנט יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, [ער ווארט נישט ביז פרייטיג וואס דעמאלטס קען ער דאס נישט פאנווייזן, נאר ער הייבט שוין אן פון זונטאג (שלחן ערוך אורח חיים סימן רפה, סעיף ג), איז ער זוכה מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך. און דאס איז א סגולה פאר יראת שמים, אזוי ווי דער הייליגער בעלזער רב, רבי יששכר דוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: א טאג וואס מען לערנט חומש רש"י וועט מען נישט זינדיגן. נאכדעם דארף מען זעהן אויפצובויען א 'בית' וואס דאס גייט ארויף אז מען זאל לערנען יעדן טאג פ'בלי, ירושלמי, תוספתא, וואס דאס איז ראשי תיבות ב"ת, ווייל דורכדעם בויעט מען זיך אויף א שיינע הויז אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, [נישט קיין חילוק ויפיל יארן דאס וועט נעמען]. אבער יעדע הויז דארף דאך האבן א שומר און א 'שטר' וואס זאל אכטונג געבן אויפן הויז, דאס גייט ארויף, אז מען זאל לערנען יעדן טאג: רמב"ם טור שלחן ערוך וואס דאס איז די ראשי תיבות פון דאס ווארט ש"ט"ר.

אינעם שטעטל ראדין וואו דער הייליגער חפץ חיים האט געוואוינט, איז געווען א איד א עושר וואס ער האט

פארמאגט פיר גרויסע הייזער [פאלאצן], ווען ער איז אנוועק פון דער וועלט, איז מען אריין צום הייליגן חפץ חיים און אים פארציילט די נייעס אז דער עושר ר' אנשיל איז אנוועק, און ער האט איבערגעלאזט פיר פאלאצן. [פונקט יענע וואך איז אויך אנוועק א איד אן ארימאן ר' יום טוב], רופט זיך אן דער חפץ חיים זכותו יגן עלינו: ר' יום טוב האט איבערגעלאזט די גאנצע וועלט! נישט נאר פיר פאלאצן!

דערפאר דארף זיך א מענטש מאכן אן אמת'ן חשבון אז נאר די פרקים משניות און בלעטער גמרא וואס ער כאפט אריין יעדן טאג, דאס וועט בלייבן פון אים.

דער פסוק זאגט (ישעיה נח, ח): והלך לפניה צדקה, די מצוות און מעשים טובים וואס א מענטש טוט, דאס גייט פאר אים. אזוי ווי דער תנא זאגט (אבות ו, י): אין מלוין לו לאדם לא פסך וזהב ואבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בזמנינו אמן.

~תם ונשלם שבת לאל בורא עולם~